

[Fæde.]

at indkomstskat også er en omkostning, og så kunne det være, man kunne finde frem til at begynde at gøre noget ved indkomstskatten.

Det eneste formål, der kan være med at fremkomme med dette lovforslag, må jo være den psykologiske virkning på lønmodtagerne. Nu har vi fået vedtaget en prisstoplov, hvis eneste motivering tilsyneladende var, at det havde en psykologisk god virkning. Nu får vi altså et lovforslag mere af samme slags. Tror man da virkelig, at lønmodtagerne er så dumme? De ved da udmærket godt, at pengene tjenes af aktieselskaberne, og om de skulle blive inde i aktieselskaberne et år længere eller kortere, hvad forskel gør det?

Sammenfattende kan jeg altså sige, at disse forslag vil ikke møde nogen særlig velvillig behandling fra fremskridtspartiets side. Nu må jeg dog lige tilføje, at der er mange oplysninger, vi ikke har fået frem endnu, tal f. eks., og det indebærer, at hvis vi i udvalget får nye tal frem, så er det muligt, at vi kan skifte en lille bitte smule standpunkt, men indtil videre må regeringen altså ikke regne med nogen velvillig behandling i udvalget fra fremskridtspartiets side.

Christophersen (V):

Regeringens forslag om at lade de tre førstkommande dyrtidstilsbud afløse af et skattefrit dyrtidstilsbud har jo allerede været drøftet nogle gange før her i salen, som også socialdemokratiets ordfører, hr. Per Hækkerup gjorde opmærksom på, og der er jo fremkommet en del kritiske bemærkninger både fra partiets side, fra en række organisationers side og i dagspressen. Der er nogle, der har talt om, at dette var et indgreb i overenskomstterne. Andre har hævdet, at forslaget ikke gav den dækning, som det burde give, hvis der skulle være tale om fuld erstatning for købekraften af 3 dyrtidstilsbud, og andre igen har sagt, at det vil medføre administrative problemer.

Sådan kan man naturligvis søge at slippe af med forslaget, men man slipper jo ikke af med de problemer, som har fået regeringen til at tage dette initiativ.

Jeg tror ikke, der er nogen, der vil benægte, at et af de største problemer i dansk

økonomi nu er at få bremset prisstigningerne. Ingen vil heller benægte, at det vil forværre vor valutariske situation alvorligt, hvis det ikke lykkes. Jeg tror heller ikke, der er nogen, der rigtig vil afvise, at både beskæftigelse og produktion kan blive påvirket af, at vi ikke formår at løse disse problemer. Det fremgår også klart af den konjunkturoversigt, som foreligger fra det økonomiske sekretariat, at den økonomiske politik må være præget af en balance mellem forsøgene på at bevare produktion og beskæftigelse og forsøgene på at forhindre en alt for kraftig omkostningsudvikling. Man siger i konjunkturoversigten, at det under alle omstændigheder må blive et centralt punkt i den økonomiske politik at bryde den vedholdende opdrift i priser og omkostninger og at sikre den nødvendige balance mellem den samlede efterspørgsel og de begrænsede produktionsmuligheder.

Det er klart, at man kan have forskellige nuancer i sin opfattelse af den økonomiske situation. Jeg er enig med hr. Per Hækkerup i, at naturligvis kan man vurdere lidt forskelligt, hvor kraftig prisstigningen vil være, man kan vurdere lidt forskelligt, hvor store de valutariske konsekvenser vil være af oliekrisen, men jeg tror alligevel, at der som et fælles præg ved de vurderinger, der har været fremlagt, alligevel er enighed om, at tendensen bliver opadgående. Vi vil under alle omstændigheder få kraftigt stigende priser, vi vil under alle omstændigheder få en kraftig forværring af vor valutariske situation.

Derfor slipper partierne her i salen ikke uden om at meddele, hvordan de hver for sig mener man bør løse problemerne. De, som ikke vil være medvirkende til det, men som hævder, at man f. eks. blot kan foretage så kraftige finanspolitiske stramninger, at man kommer uden om vanskelighederne, ja, de nægter at se realiteterne i øjnene, og de påtager sig et ansvar for, at vi får en situation, hvor det først og fremmest er beskæftigelsen, der rammes.

Jeg forstod på hr. Per Hækkerup, at der mellem socialdemokratiet og regeringen nok er en forskellighed i opfattelsen af, hvilken teknik man skal anvende, og en forskellighed i opfattelsen af, hvordan man tilvejebringer den rigtige sociale balance i den politik, som skal sættes ind over for de proble-